

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra KATASTROPHE.

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871183424/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Vel mangled nogle Kiere! Men min Trøst
Var den, at ingen Frastand slukker Navnet,
Som sanddrue Ømhed skrev i kierlig Barm;
At snart de hviled atter i min Arm.

Nu vilde vi forlade dette Sted,
Det kiere Langeland! med sine Skove;
Hvor Venskab overalt og Giestfrighed
Modtog os venligt fra den salte Vove;
Hvor Oxen trækker stærk, med sene Fied,
Igiennem feden Jord de dybe Plove;
Hvor Haren og Kaninen hyppigt leger
I maaneklare Nat om Skovens Eger.

Den skønne Øel der som en smækker Green,
Brudt af den store, danske Rosenhække,
I Vandet ligger fastnet ved en Steen,
Mens idel Knopper Løvet rundt bedække.
I friske Bølge, altid klar og reen,
Kan Intet Blomsterkraftens Yttring svække,
Og tusind Vinger did sig frøe bevæge,
For sig i søden Duft at vederqvæge.

Til Østen stod nu Vandringsmandens Hu,
Til Østen hen, til Landet over Søen,
Hvor skøn jomfruelig i stille Blu,
Naar først vi flux var rullet over Øen,
I sortblaa Silke svøbt, som Bølgen nu,
Stod Øiets Glæde, Danmarks Stolthed: *Møen!*
Som blotter stolt, til glade Søemands Lyst,
Sit høye, fulde, kridnehvide Bryst.